

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

40 30 20 10 200 90 80 70 60 50 40 30 20 10 mm

(Hvor der videnskab)

Hvor landet er vort land
Et roser, jævne, vort land
Paa vildmarken i vesten
I vesten, vesten, vesten
[Abraham Brum]

Mit Rennadolan nu i land
Min Skab er en stor
Med engelskemotter og land
Og Skjent, jævne, vort land
Fra Ærin, vort land
Her, vort land
Hvor landet er vort land
Blaa, vort land

Fjeldfinnernes

Nationalsang.

Den Hver maa alto land
Hegnmaa, vort land
Han maa høre, vort land
Jeg vart, vort land

Min Vippeleystong, vort land
Hver, vort land
Min Jævne, vort land
Min Skab, vort land
Hvor, vort land
Brok, vort land
Naar, vort land
Min Posse, vort land
Hvad, vort land
Naar, vort land
Gæst, vort land
Hvor, vort land

Paa Fjellet staaende, vort land
I gæste, vort land
Det næste, vort land
Det næste, vort land
Min Skab, vort land
Min Posse, vort land
Det næste, vort land
Det næste, vort land
Det næste, vort land
Min Skab, vort land

V box 33:963

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

(Hvor herligt er mit Fødeland).

Mu ſaddamænam hærvæſ læ,
Im rabmo æra amas rika,
Hui buoreb læ mu jeðcam lika,
Im lonot dam, im maggarge.
Josjoge ſkarpes læ mu duodar,
Dast ſadda lika jægel, guobar;
:: Go boaco fidne ælatus,
Must i læk æra gaibadus. ::

Mu hærgge læ mu uſtebam,
Mu duodar læ mu orrombaikke,
Oft Ibmel olla maida deiki,
Gost ſabmelaſ læ riegadam.
Dost, dast læ vaidno, aló rido,
Mon orom rafhest, Ibmel gito;
:: Im gavna ſaje buorebun,
Go alla varest boceguim. ::

Mu Ibmel ja mu gonagas
Læk munji rakis oaivvehærrak,
Daid balvvalam — im fuola ærain,
Im! vaiko mon læm ſabmelaſ.
Dat ofta Ibmel, ofta albme
Læ bagjel oaive buok mailme;
:: Mu duodar ald mon vagjolam
Du diti, rakis hærgaðam. ::

Mu ija čuovg læ guovsakas,
Mu dalvvebæivve manotæppe,
Mu dallo læ mu goattedappe,
Buok hærvak munji joavdelas.
Mu boacočora læ mu balkka,
Mi munji buoreb vela galgga,
:: Gost fidnim buoreb dile, gost,
Go dabe same-ædnameſt? ::

I gifſe, ige gæčcalus
Mu alla varrai ollet mate;
Mu obmuðakkam læ mu goatte,
Mu savek læ mu jedditus.
Mu boaco læ mu borramuſſan,
Mu bivtasen, mu ælatussan;
:: Im fuola aembo mastegē;
Mu ſaddamænam hærvæſ læ. ::

Fri Oversattelse.

Hvor herligt er mit Fødeland,
Ei roſer jeg de fremmede Riger;
Paa Norges Fjeld jeg bedst mig liker;
Thi der er jeg den frie Mand.
Skjønt her er ſkarpt og goldt og øde,
Min kjære Ren dog finder Føde.
:: Hvad fordrer jeg vel mere end
Fuldkommen Mose for min Ren. ::

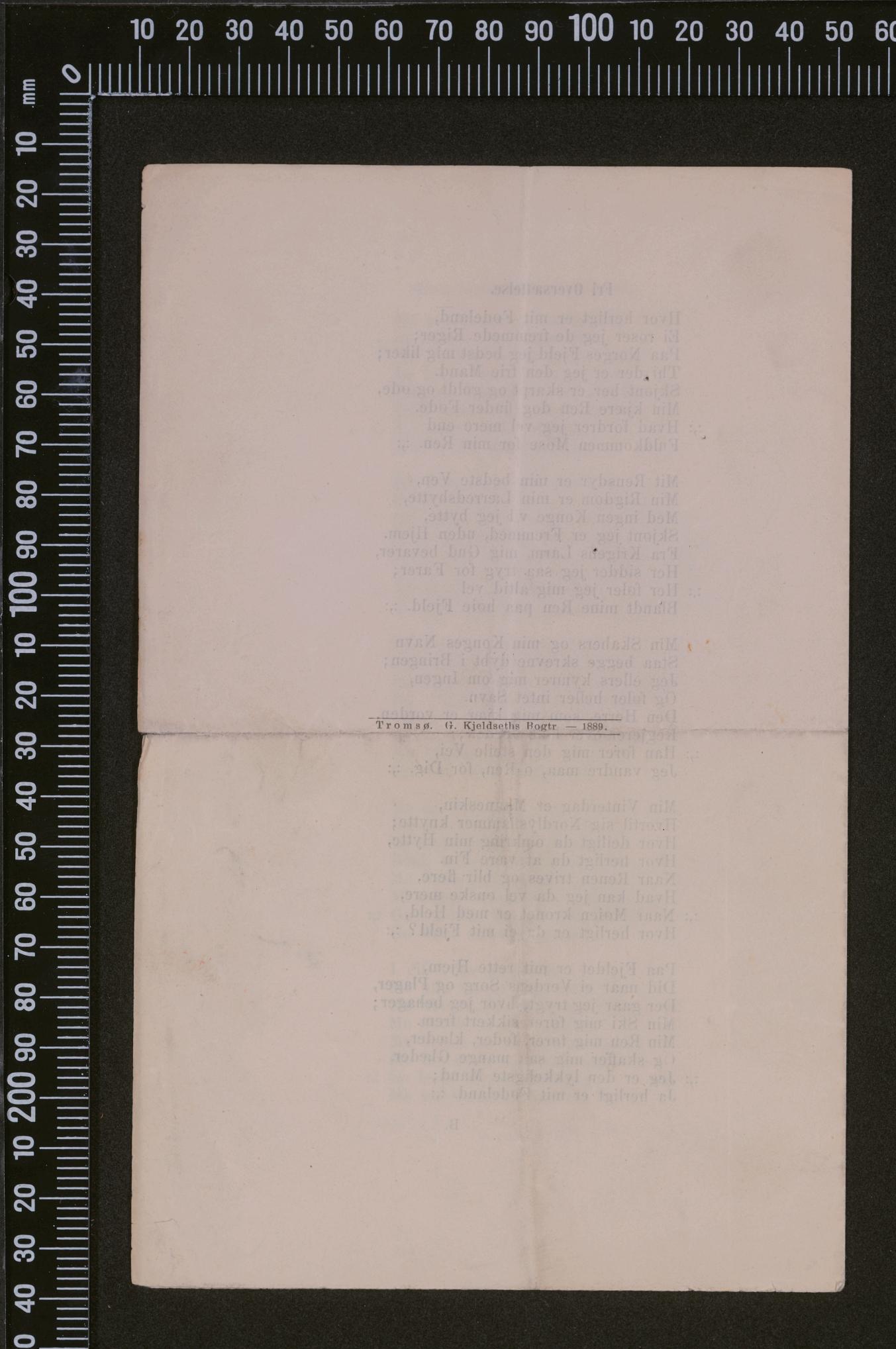
Mit Rensdyr er min bedste Ven,
Min Rigdom er min Lærredshytte,
Med ingen Konge vil jeg bytte,
Skjønt jeg er Fremmed, uden Hjem.
Fra Krigens Larm mig Gud bevarer,
Her ſidder jeg ſaa tryg for Farer;
:: Her føler jeg mig altid vel
Blandt mine Ren paa høie Fjeld. ::

Min Skabers og min Konges Navn
Staa begge skrevne dybt i Bringen;
Jeg ellers kymrer mig om Ingen,
Og føler heller intet Savn.
Den Herre, ſom mig kjær er vorden,
Regjerer over hele Jorden;
:: Han fører mig den ſteile Vei,
Jeg vandre maa, o Ren, for Dig. ::

Min Vinterdag er Maanekin,
Hvortil ſig Nordlysflammer knytte;
Hvor deiligt da omkring min Hytte,
Hvor herligt da at være Fin.
Naar Renen trives og blir flere,
Hvad kan jeg da vel ønske mere,
:: Naar Møien kronet er med Held,
Hvor herligt er da ei mit Fjeld? ::

Paa Fjeldet er mit rette Hjem,
Did naar ei Verdens Sorg og Plager,
Dergaard jeg trygt, hvor jeg behager;
Min Ski mig fører sikkert frem.
Min Ren mig fører, føder, klæder,
Og ſkaffer mig ſaa mange Glæder.
:: Jeg er den lykkeligste Mand;
Ja herligt er mit Fødeland. ::

[Abrahams] B. [mæn]

Tromsø. G. Kjeldseths Bogtr. — 1889.